

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 415: Không Những Thế Giới, Mà Ngay Cả Vi Trần Cũng Phi Vi Trần, Vi Trần Cũng Là Giả Tướng, Giả Danh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 036)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Không những thế giới, mà ngay cả vi trần cũng phi vi trần, vi trần cũng là giả tướng, giả danh.】

Sự thật này, mãi đến khi các nhà khoa học cận đại khám phá ra, mới chứng minh được những gì Phật giảng trong kinh là không sai. Trong các kinh luận của Tướng tông, Phật nói với chúng ta rằng, sắc pháp, tức là vật chất theo cách gọi của chúng ta, vật chất nhỏ nhất là vi trần. Vi trần mà trong kinh nói đến, nó nhỏ đến mức độ nào, không phải là điều chúng ta có thể tưởng tượng được. Chúng ta nhìn thấy vi trần này, cứ ngỡ là vi trần rất nhỏ, nhưng không phải vậy, nó vẫn còn rất thô; nhục nhãn (mắt thịt) không có cách nào nhìn thấy được. Như Phật thường giảng trong kinh, đại khái nhục nhãn của chúng ta có thể nhìn thấy được, phải là người có đôi mắt rất tốt, thì mới có thể nhìn thấy ngưu mao trần (bụi trên lông bò). Trên đầu sợi lông bò có một hạt bụi, ở trên đầu sợi lông bò mà không bị rơi xuống, nằm ở đó rất vững vàng. Quý vị xem phần đầu nhọn của sợi lông bò, diện tích của nó lớn chừng nào? Đặt ở chỗ đó mà nó không rơi xuống, hạt bụi này gọi là ngưu mao trần. Phật nói, ngưu mao trần lại chia thành một phần bảy, thì càng nhỏ hơn, một phần bảy đó gọi là dương mao trần (bụi trên lông dê), lông dê nhỏ, cái đầu nhọn đó càng nhỏ hơn, đặt trên lông dê không bị rơi, nằm rất vững vàng. Dương mao trần lại chia làm một phần bảy gọi là thổ mao trần (bụi lông thỏ), lông thỏ thì càng mảnh hơn nữa, gọi là thổ mao trần, người có đôi mắt thật sự rất tốt chưa chắc đã nhìn ra được. Thổ mao trần lại chia thành một phần bảy gọi là thủy trần, hiện nay chúng ta học qua chút vật lý, biết rằng mật độ của nước không lớn, trong nước có khoảng trống, hạt vi trần này ở trong nước có thể tự do trôi qua trôi lại mà không bị chướng ngại; vì ở trong nước có thể tự do di chuyển qua lại như vậy, gọi là thủy trần. Thủy trần lại

đem chia thành một phần bảy, gọi là kim trần, kim loại, mật độ của kim loại lớn, trong cái mật độ lớn đó vẫn có khoảng trống, điều này chúng ta biết, dưới kính hiển vi vừa phóng to lên, thì ra không gian bên trong sắt thép đó vẫn còn rất lớn, hạt vi trần này ở trong kim loại nó tự do qua lại, tự do xuyên qua, nó không bị chướng ngại. Kim trần lại chia ra một phần bảy mới gọi là vi trần, nhục nhãn của chúng ta làm sao có thể nhìn thấy được? Phật nói thiên nhãn của A La Hán có thể nhìn thấy vi trần. Nếu như quý vị có thể nhìn thấy vi trần, thì quý vị ắt hẳn đã chứng được quả A La Hán, chưa chứng được quả A La Hán thì không nhìn thấy. Vi trần vẫn chưa phải là nhỏ nhất, vẫn có thể chia ra, lại chia làm bảy phần gọi là sắc tụ cực vi. Sắc tụ cực vi lại chia làm bảy phần, gọi là cực vi chi vi. Phật nói cực vi chi vi thì không thể chia được nữa, chia nữa thì không còn (trở về không). Cho nên cực vi chi vi cũng gọi là lân hư trần (bụi giáp ranh với hư không). Đây là dùng phương pháp phân tích, để cho chúng ta biết thế giới là giả, vi trần cũng là giả.

Vi trần từ đâu mà có? Tướng tông nói với chúng ta: Tâm pháp và sắc pháp đồng nguyên (cùng chung một cội nguồn). Trong Duy Thức giảng về Tứ phần: Tự chứng phần là bản thể, chính là chân như bản tánh. Bởi vì một niệm bất giác, như vậy là mê rồi, mê rồi thì cái tướng đầu tiên, liền hiện ra kiến tướng, chính là kiến phần, kiến phần chính là căn nguyên của tâm pháp. Chúng ta nói sắc pháp và tâm pháp, căn nguyên của tâm pháp chính là vọng tâm, đây là tâm vọng tướng, chính là kiến phần. Từ trong kiến phần liền biến hiện ra một tướng phần, cho nên sắc tướng là từ trong kiến phần biến hiện ra. Bản thể của kiến phần và tướng phần đều là tự chứng phần, cho nên kinh Hoa Nghiêm nói “tình dữ vô tình, đồng viên chủng trí” (hữu tình và vô tình, cùng viên mãn chủng trí), là có đạo lý. Hữu tình là do kiến phần biến ra, vô tình là do tướng phần biến ra, kiến phần và tướng phần cùng một tự thể, cùng một tự chứng phần, cho nên nó là đồng nguyên. Do đó, chúng sanh tu hành thành Phật, không những thấy tất cả chúng sanh hữu tình thành Phật, mà chúng sanh vô tình cũng thành Phật, đây chính là điều mà kinh Hoa Nghiêm nói “tình dữ vô tình, đồng viên chủng trí”, viên là viên mãn, viên mãn nhất thiết chủng trí, nhất thiết chủng trí là cảnh giới trên quả địa của Như Lai. Cho nên vi trần nói ở đây là điều chúng ta không thể tưởng tượng được. Những điều này cho thấy chúng ta vẫn đều thuộc về giả danh giả tướng, phần trước chúng ta giảng, giả tướng của nhân quả tương tục trong một sát-na có chín trăm lần sanh diệt, vi trần cũng là giả tướng.